

El s acaba de dir que és l'enviat del ~~de~~ Pare
~~de~~ i embor i escoltar-lo amb l'interès
que mereixia almenys l'home que feia tants maldeures per
permetre ~~que~~ s'ou re i qui és, s'han permès per una mala
de bona opusio sobre aquest Pare, ~~amb~~ ~~de~~ ~~per~~ ~~no~~ ~~per~~ ~~opius~~
les seves intencions era un luster i un agrat.

~~Fils P. Abraham.~~

doctrina revolucionaria elles que els escribes i far-rens
no poden veure i jutgenen blasfematoris. Si per la transmissio
verament a déu tindrem la responsabilitat espiritual inferiorment
pel ~~interès~~ per la comensar. entretant una gran singularia envers
aquest home que deu ^{causa} i l'heretat de déu.

En aquest únic visió, un dels més interessants de l'
trampeli, que ~~seu~~ va referint-se ^{tit} descobrint la seva
identitat.
homage parlant. És de la afincen de reconeixer i l'heretat de déu:

As no extra
Rent is incurred
no ho, registered?

la creata de D. d. que es l' honorat de deu Pare i
no n. han ht cap ing. Veient això, Jesús ~~estava~~

apropata la primera crisi ardentissima per plantejar una
questió importantíssima i urgent: no hi ha salvació sense
creure en ell i en la seva missió. És com dir: la llei

de Moïses sera absoluta perquè la fe en aquesta llei ^{deu ser} ^{la única} ^{que} ^{pot} ^{salvar} ^{l'home} ^{d'una} ^{doctrina}
es insuficient per destruir el pecat. ~~després de la llei no hi ha més salvació~~ ^{després de la llei no hi ha més salvació}

l' honorat de deu ~~el fill de deu~~ ^{el fill de deu} i ~~per els mèrits de la seva sang~~ ^{per els mèrits de la seva sang}
~~hauria estat~~ ^{hauria estat} ~~profeta~~ ^{profeta} als homes la paraula salvífica de /

l'esperit Sant.

+ Els profeta una nova llei nova que ^{estimarà la} ^{lleis} ^{deu} ^{el} ^{home} ^{unir-se} ^{amb}
deu. ~~gradualment~~ ^{gradualment} els llin que es l' honorat de
deu i, després, que és el fill de deu i que si no el volem reconèixer no seran venibles
se abandonen. Els +

La venta
vs. los límites

el temps. El record del casu de la veu s'arrriba-hi junt a la tantes del
divendres fent, en començar la Pasqua, ni mes aviat ni tard. ⊕

Jesus no dona pas per acabat el tema del Regne de Déu. Vol la veu
per H la mateixa manera que els homes del Temple no acceptaven el Regne de Déu
en 9000 temps no accepten la doctrina de l'evangeli

La paràbola dels dos fills.

Una paràbola il·lustrava el plaerament de Jesús sobre ~~el~~ ^{la} indiferència de
~~les~~ ^{les} autoritats religioses davant la predicació de Joan.

¿Què us en sembla? - Un home tenia dos fills. I adreçant-se
al primer li digué: Fill, ves avui a treballar a la vinya. I el fill respon:
No vull anar-hi. Però, passant-se de la resposta, hi va. Després després l'altre
fill, li digué també: I anar a la vinya. I aquest li respon: No? Oh sí,
senyor. Però no hi va. ¿Quina dels dos - preguntava Jesús - ha fet la voluntat
del pare.

Tots responen:

— El primer.

L'explicació de la paràbola és, suposadament, i d'una la Nova Testament.

— La veritat no és que els jueus i les meretrices us van al davant en el camí del Regne de Déu. Perquè Joan vingui a mostrar-vos allò que és la justícia i mostrar-vos no el regne, mentre els jueus i les meretrices han vingut en ell. I ~~mentre els jueus i les meretrices~~ més tard, ni veient això, no us han penedit ni han vingut en ell.

L'explicació de la paràbola no pot ser més fàcil: els lladres i les dones de mala vida són de més bona fe que els sacerdots del temple embotits pel fariseisme. L'explicació és que el primer punt capital, perquè conduïa a penar contra la llei. Per culpa de l'una i l'altra, les autoritats religioses del Temple tenen menys sensibilitat religiosa que certa gent que a la ^{part} ~~part~~ ^{que} el fariseisme tenia

qualificació de fariseu social. Dient això, d'una vol dir que el baptisme de Joan i el d'Israel són de bé, Joan vingui pel camí de la justícia que és ~~el~~ el camí de la veritat i la penitència. Els pecadors s'han entès, mentre les autoritats religioses preuen el desentes.

Amb aquesta explicació Jesús ha respost a la vella acusació
 dels fariseus sobre la qual els publicans i les dones se'n
 queixaven a Jesús. L'evangelista Sant Mateu, que ha ^{est} estat publicat,
 és el únic que reporta amb certa precisió ~~la~~ paràbola i aquesta explicació
 tan contundent. Jesús vol dir que

~~dient això Jesús vol insinuar en que el perdó de Déu i el perdó
 dels homes del mal.~~
 Hi ha espereu fariseu i la penitència són incompatibles. Els sacerdots
 fariseus tenen ^{un} pecat més gran que els ~~grans~~ ^{peccadors} més escandalosos, als que
 els fariseus criticaven tant i menyspreaven tant.

Hi ha un accent de portat en l'original el lleugre de Jesús sobre els peccadors
 públics. Aquesta manera de parlar sembla un eco d'aquell any que deu atreure al
 conflicte Jesús quan aquest esperava preservar un costat en massa contra Sílvie.
 "No ho veis -

Parabola 1st

1st hills

2